

O p o n e n t s k ý p o s u d e k
dizertační práce

Autor: Mgr. Ondřej Vavrečka

Oponent: doc. Zdeněk Hudec Ph.D.

Název: Smysl montáže

Akademie Múzických umění v Praze. Filmová a televizní fakulta. Doktorský program Teorie filmové a multimediální tvorby

Ved. práce: PhDr. Michal Bregant

Rok: 2016

Posuzovaná práce dokazuje autorovu značnou sečtělost a intelektuální ambicióznost, avšak svým přístupem a nerespektováním základních badatelských postupů je zcela odborně nezpůsobilá. Metodologický úvod práce, pokud je takto vůbec míněn, kde by se měl autor přesně vyjádřit k tématu, navíc k tématu z „nejvyšších pater“, jakým problematika filmové montáže jistě je, rozebrat, co je cílem jeho bádání, co bylo o předmětu jeho práce napsáno za účelem specifikace vlastního metodického postupu, zcela absentuje. Jenom anglosaská literatura, nehledě k sovětské nebo německé, disponuje řadou titulů (např. J.G. Civjan, *Montage Theory /Soviet Avant-Garde/* 2014, D.Bordwell, *Cinema of Eisenstein* 1993, I. Christie, *Eisenstein Rediscovered* 1993, G.Klutsis; V. Kulagin, *Photography and Montage after Constructivism* 2004, P. Debreczeny, *Russian Montage and Visual Art: Varieties of Seeing* 1994, L.S.Surhone; M.T. Tennoe; S.F.Henssonow, *Soviet Montage Theory* 2011, M. Belancourt, *Beyond Spatial Montage: Windowing, or Cinematic Displacement of Time* 2016, D.J. Youngblood, *Soviet Cinema in the Silent Era 1918-1935 /2016/*, M.A.Russel, *Soviet Montage Cinema as Propaganda and Political Rhetoric* 2009, J.A. Dunne, *The Montage Principle: Eisenstein in New Culture and Critical Contexts* 2004, A.Lawton, *The Red Screen: Politics, Society, Art in Soviet Cinema* 2002). Namísto toho se na dvou exhibicionisticky pojatých stranách dočítáme: „...Arendtová vyjadřuje dnešním jazykem Aristotelovu myšlenku z *De Anima*, z místa, které se opírá o shora uvedený citát, že „kritériem logu, dobře uspořádané řeči, není pravdivost či nepravdivost nýbrž plnost smyslu.“ A dále říká: „Myšlení“ - a já dodávám film -, je vně řádu, poněvadž hledání smyslu nevede ke konečnému výsledku, který přetrvává tuto činnost, který by byl smyslupný i tehdy, když tato činnost již skončila.“ A tedy proto, že složenost se bezprostředně týká tvorby, přelévání, zanikání a znovu povstávání řádu, jsou myšlení a kompozice této práce „neřádné“.

Pokud si autor něco takového v domnění odborného přístupu nárokuje, tak mu každý solidnější badatel takovou „argumentaci“ neuzná. Zejména ne, když se dále takřka nic o metodologickém řešení a rozvrhu práce od autora nedozví. Už samotný

název práce, který by měl jasně postihnout, co a jakým způsobem se přesně zkoumá, je značně vágní. Vlastní, úpravou nestandardně fragmentarizovaný text, s nepokrytou snahou o jazykovou originalitu, místy hraničící s nabubřelostí, postrádá usoustavněnost, koncepčnost i konzistenci. Autor třepe od tématu k tématu, od metody k metodě od nápadu k nápadu, od jména ke jménu. Na vratké základně subjektivně vyhocené esejistiky nesoustavně kupí všechno možné, od Platóna po Svát'u Karáska. Svými značně rozvolněnými kompilačními tvrzeními velmi často spolehá na intuitivní rozumění a na „samozřejmost“ toho, co za absence zmíněného analytického uvedení do tématu a jeho dodržování (vymezení cíle, pojmů, terminologie, stanovení typu a pravidel argumentace, vysvětlení a zdůvodňování závěrů) předkládá k věření.

Dizertační práce Smysl montáže Mgr. Ondřeje Vavrečky nerespektuje základní pravidla badatelského „řemesla“, svým přístupem nepředstavuje odborný text, patří do experimentálního esejismu a před zcela jiné publikum než je vědecká obec. Z uvedených důvodů nedoporučuji práci k obhajobě.

V Uherském Hradišti 26.9. 2016

doc. Zdeněk Hudec

